

— να υποχρεώσει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή το κατ' αποκοπή ποσό που θα προκύψει από τον πολλαπλασιασμό του ημερήσιου ποσού ύψους 28 089,6 ευρώ, επί τον αριθμό των ημερών που θα εξακολουθεί να υφίσταται η παράβαση από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην υπόθεση C-135/05 και μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά την παράβαση των άρθρων 4, 8 και 9 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ, και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ, για τα επικίνδυνα απόβλητα, βάσει των στοιχείων που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, υπάρχουν ακόμη στην ιταλική επικράτεια τουλάχιστον 218 παράνομοι χώροι υγειονομικής ταφής, ευρισκόμενοι σε όλες τις ιταλικές περιφέρειες. Λόγω όμως της καταχρηστικής τους φύσεως, οι 218 παράνομοι χώροι υγειονομικής ταφής δεν τηρούν τις προαναφερθείσες διατάξεις.

Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 14, στοιχεία α' έως γ', της οδηγίας 1999/31/ΕΚ, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, βάσει των στοιχείων που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, υπάρχουν ακόμη 5 χώροι υγειονομικής ταφής για τους οποίους δεν υποβλήθηκαν ή δεν εγκρίθηκαν σχέδια διευθέτησεως και οι οποίοι παρά ταύτα δεν έκλεισαν από τις αρμόδιες αρχές, κατά παράβαση των ως άνω διατάξεων.

Η προτεινόμενη κύρωση (ημερήσια χρηματική ποινή και κατ' αποκοπή ποσό) είναι ανάλογη προς τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως, λαμβανομένης υπόψη, μεταξύ άλλων, της αναγκαιότητας διασφαλίσεως του αποτρεπτικού αποτελέσματος της κυρώσεως.

(¹) Οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86).

(²) Οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, για την τροποποίηση της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ L 78, σ. 32).

(³) Οδηγία 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα (ΕΕ L 377, σ. 20).

(⁴) Οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ L 182, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) στις 18 Απριλίου 2013 — Cruciano Siragusa κατά Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Υπόθεση C-206/13)

(2013/C 207/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Cruciano Siragusa

Καθής: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και η αρχή της αναλογικότητας, ως γενική αρχή του δικαίου της ΕΕ, την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως, όπως το άρθρο 167, παράγραφος 4, στοιχείο α), του νομοθετικού διατάγματος 42/2004, η οποία αποκλείει τη δυνατότητα νομιμοποίησεως όλων των ανθρώπινων παρεμβάσεων που συνεπάγονται αύξηση επιφάνειας και όγκου, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί χωρίς άδεια της αρμόδιας για την προστασία του τοπίου αρχής, ανεξαρτήτως της διαπιστώσεως in concreto της συμβατότητας των παρεμβάσεων αυτών με τις αξίες της προστασίας του τοπίου στη συγκεκριμένη τοποθεσία:

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-208/13)

(2013/C 207/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Καθών: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται:

- 1) Αν η προστασία της ελευθερίας ανταγωνισμού, της ελεύθερης κυκλοφορίας των επιχειρήσεων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών (όπως προβλέπονται από τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 101 ΣΛΕΕ, 49, 56 και 96 ΣΛΕΕ) συνάδει, και αν ναι σε ποιο βαθμό, με εθνικές διατάξεις των κρατών μελών της Ένωσης που ορίζουν κατώτατο κόστος ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, πράγμα που συνεπάγεται ετερόνομο καθορισμό ενός συστατικού στοιχείου του ανταλλάγματος για την παροχή της υπηρεσίας, και συνεπώς του συμβατικού τιμήματος.

- 2) Αν, και υπό ποιες προϋποθέσεις, δικαιολογούνται περιορισμοί των προαναφερθεισών αρχών για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας και αν μπορεί να ενταχθεί στην εν λόγω λειτουργική προοπτική ο καθορισμός κατώτατου κόστους ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, όπως προβλέπει η ρύθμιση του άρθρου 83 bis του ν.δ. 112/2008, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε.
- 3) Αν ο καθορισμός του κατώτατου κόστους παροχής της υπηρεσίας, υπό την προαναφερθείσα έννοια, μπορεί να επαφίεται σε προαιρετικές συμφωνίες μεταξύ των κατηγοριών ενδιαφερομένων επιχειρηματιών και, επικουρικός, σε οργανισμούς των οποίων η σύνθεση χαρακτηρίζεται από ισχυρή παρουσία εκπροσώπων των ιδιωτών επιχειρηματιών του κλάδου, χωρίς προκαθορισμένα σε νομοθετικό επίπεδο κριτήρια.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Δημοκρατία της Τσεχίας) στις 19 Απριλίου 2013 — František Ryněš κατά Úřad pro ochranu osobních údajů

(Υπόθεση C-212/13)

(2013/C 207/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ααιρεσείων: František Ryněš

Ανααιρεσίβλητο: Úřad pro ochranu osobních údajů

Προδικαστικά ερωτήματα

Μπορεί η λειτουργία συστήματος παρακολούθησης με κάμερα σε κατοικία με σκοπό την προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της κατοικίας να χαρακτηριστεί ως επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα «η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46/EK ⁽¹⁾, παρά το γεγονός ότι η κάμερα βιντεοσκοπεί και δημόσιο χώρο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 281, σ. 31.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Απριλίου 2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa κατά Comune di Bari

(Υπόθεση C-213/13)

(2013/C 207/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Καθού: Comune di Bari

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ισοδυναμεί η συναφθιζόμενη σύμβαση μισθώσεως μελλοντικού πράγματος, υπό την προτεινόμενη μορφή της αναλήψεως δεσμεύσεως για εκμίσθωση, με δημόσια σύμβαση έργου, έστω και με ορισμένα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη σύμβαση μισθώσεως, με συνέπεια να μην δύναται να περιληφθεί στις συμβάσεις που εξαιρούνται από την εφαρμογή δημόσιας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2004/18/EK ⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δύναται το εθνικό δικαστήριο, και ειδικότερα το παρόν αιτούν δικαστήριο, να κηρύξει ανίσχυρο το δεδικασμένο που έχει δημιουργηθεί ενδεχομένως σχετικά με τα επίδικα πραγματικά περιστατικά, όπως περιγράφονται στο σκεπτικό, καθόσον προκάλεσε έννομη κατάσταση αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο περί δημόσιων συμβάσεων και, κατά συνέπεια, είναι δυνατόν να εκτελεστεί δεδικασμένο αντίθετο προς το κοινοτικό δίκαιο;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale di Trento (Ιταλία) στις 25 Απριλίου 2013 — Teresa Mascellani κατά Ministero della Giustizia

(Υπόθεση C-221/13)

(2013/C 207/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Trento

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Teresa Mascellani

Καθού: Ministero della Giustizia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 5, παράγραφος 2, της συμφωνίας που υλοποιήθηκε με την οδηγία 97/81/EK ⁽¹⁾ (καθόσον ορίζει ότι «η άρνηση εργαζόμενου να μεταβεί από εργασία πλήρους απασχόλησης σε εργασία με μερική απασχόληση ή το αντίθετο, δεν πρέπει από μόνη της να συνιστά δικαιολογία απόλυσης, υπό την επιφύλαξη απολύσεων, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες, συλλογικές συμβάσεις και πρακτικές, για άλλους λόγους που μπορεί να προκύψουν από τις λειτουργικές απαιτήσεις της εν λόγω